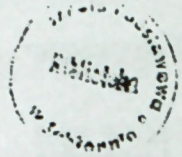

JABLUSZKO

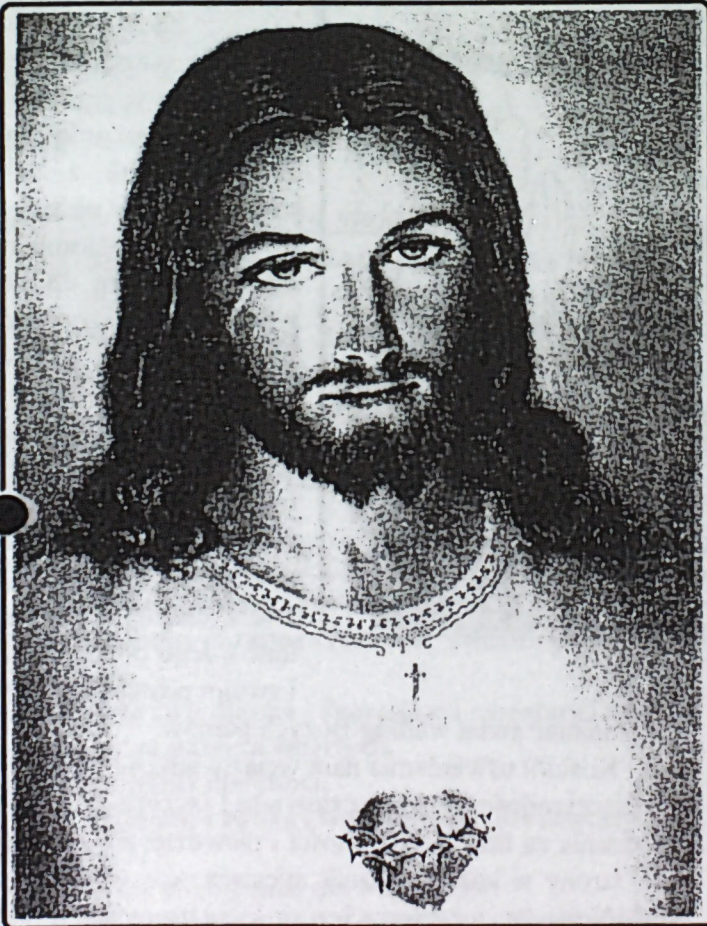
GAZETKA PARAFII JABŁONNA - MAJ 1996 - Nr 2 (15) Rok 5

'MISJE SERCA JEZUSOWEGO'

W naszej młodej parafii w dniach od 12 do 19 maja przeżywać będziemy pierwsze Misje Intronizacyjne Najświętszego Serca Jezusowego.

Kult Serca Jezusowego jest tak stary jak samo chrześcijaństwo. Z każdym rokiem budzi się w Kościele świadomość, że wszystkie tajemnice, które Bóg objawia, to nie tylko dzieło Jego mądrości i wszechmocy, ile raczej dar dobroci, dar Serca, z którego czerpiemy "łaskę po łasce".

Zakon Towarzystwa Jezusowego i Zgromadzenie Księża Najświętszego Serca Jezusowego w Polsce, od lat prowadzą ogromną pracę poświęcenia ludzi Bożemu Sercu na misjach i rekolekcjach. Jan Paweł II na progu swego pontyfikatu zwraca się do całego świata i poszczególnego człowieka zarazem: "Otwórzcie drzwi Chrystusowi". A pielgrzymując po Polsce powie: "Nie można zrozumieć dziejów tego narodu - mojego narodu - bez Chrystusa".

W naszej parafii przygotowując się duchowo do tak wielkiego wydarzenia jakim są Misje, gościliśmy w naszych rodzinach obraz Matki Bożej Fatimskiej. Modlimy się w kościele o dary Ducha Świętego, o owocność Misji.

Jeśli na nowo uświadomimy sobie prawdę, że Misje odnawiają Kościół, jak i tę, że wiara umacnia się, gdy jest przekazywana, to dostrzeżemy łatwo jak wielką rolę dla wiary w rodzinie odgrywają misje. Rodzina bowiem jest właśnie tym "Domowym Kościołem", gdzie człowiek w sposób najbardziej zwykły i spontaniczny doświadcza dobra i tym dobrem się dzieli.

W Liście do Rodzin Jan Paweł II pisze, że rodzina jest pierwszą z wielu względów, najważniejszą drogą Kościoła. To w rodzinie mają być urzeczywistniane w sposób konkretny wszystkie zadania Kościoła. To najprzód w rodzinie, a nie w szkole czy jakiegokolwiek grupie społecznej, w sposób jedyny i niepowtarzalny dziecko dochodzi do wiary w Boga i do Kościoła.

Aby rodzina otworzyła się misyjnie, musi być świadoma tego, że misje to nie turystyka, ani jakaś akcja charytatywnej pomocy, ale pójście z Ewangelią Chrystusa tam, gdzie ludzie żyją w ciemności niewiary i zabobonu. Jako świadomi Bożej miłości wyrażonej w Chrystusie oraz korzystający z owoców tej miłości, jesteśmy zobowiązani do ciągłego nawracania się. Jan Paweł II przypomina nam tę prawdę: "Nie możemy przeprowadzać nawrócenia, jeśli sami nie nawracamy się każdego dnia".

(dokończenie na str. 6)

Polsko! Serca Bożego córko ukochana!
Już tysiąc lat minęło na dziejów zegarze,
Jak miłość Twego Serca przez wiarę ci włana,
Jak ku czci Jego liczne budujesz ołtarze.

Ach! Ileż to doznałaś przez tak liczne wieki
Od twego Serca pociech, światła i pomocy.
Ile cudownej nad sobą opieki,
A zwłaszcza w ciągu długich niewoli twej nocy.

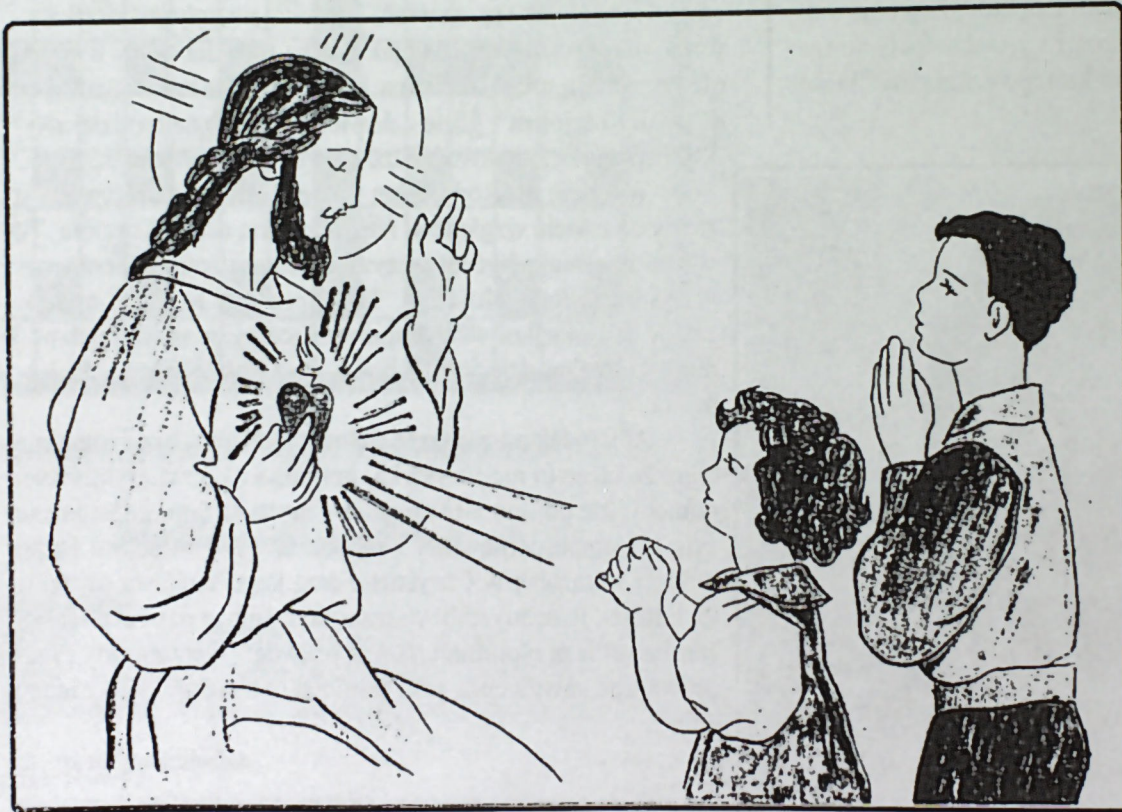
Przez miłosierdzie Serca Twego Zbawcy Boga
Dzisiaj znowu swobodnie buja orzeł biały,
Zmowu zażywasz wolności, która ci tak droga!

Polsko! Broń się przeciwko nowej poniewierce!
Strzeż się, by cię znów fałe wrogie nie załazy!
Czej i kochaj serdecznie Jezusowe Serce!

NAJŚWIĘTSZE SERCE JEZUSA

Kiedy w sposób symboliczny chcesz wyrazić miłość - malujesz serce. Kiedy mówisz, że ktoś ma dobre serce, wszyscy rozumieją, że chodzi o człowieka, który jest wrażliwy na krzywdę innych i stara się bezinteresownie pomóc drugiemu. Do takiej postawy uzdalnia człowieka sam Bóg, gdyż, jak stwierdza św. Jan, jest On miłością i jej źródłem.

Bardzo wymownym znakiem tej niewypowiedzianej miłości Boga ku nam jest przebite włócznią Serce Chrystusa. Syn Boży przez to Serce kocha nas nie tylko jako Stwórca, ale także jako miłosierny Odkupiciel, który jednoczy nas ze Sobą, z Ojcem i Duchem Świętym.

Pan Jezus podczas objawień św. Marii Małgorzacie Alacoque w 1675 r. powiedział: "Oto Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, a w zamian za to od większej ich części nie otrzymuje nic więcej prócz obelg i niewdzięczności".

Otwórzmy więc swoje serce na głos Bożego Serca i rozważajmy w szczególny sposób tajemnice naszego odkupienia. Żarliwą modlitwą, dobrym życiem i pomocą bliźnim starajmy się pocieszyć Najświętsze Serce Jezusowe. Za pośrednictwem św. Marii Małgorzaty Pan Jezus dał wspaniałe obietnice dla czcicieli Swego Serca. Oto one:

1. Dam im wszystkie łaski, potrzebne w ich stanie.
2. Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał we wszystkich strapieniach.

4. Będę ich bezpieczną ucieczką za życia a szczególnie przy śmierci.
5. Wyleję obfite błogosławieństwo na wszystkie ich przedsięwzięcia.
6. Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe dojdą szybko do wysokiej doskonałości.
9. Błogosławić będę domy, w których obraz mego Serca będzie zawieszony i czczony.
10. Kapłanom dam moc kruszenia serc najzatwardziałszych.

11. Imiona tych, co rozszerzać będą to nabożeństwo, będą zapisane w moim Sercu i na zawsze w nim pozostaną.

Każda miłość oczekuje wzajemności. Pragniemy więc odpowiedzieć Bogu miłością. Wiemy jednak, że tak często jesteśmy niewierni, tak często zapominamy o wszystkim, co dla nas uczynił. Ze szczerym żalem starajmy się za wszelkie nasze zło wynagrodzić Bogu. Wiemy, że miłość do Boga nie jest tylko sprawą serca. Miłować Boga oznacza zwrócić ku Niemu całe swe życie, działać zgodnie z Jego poleceniami i swoim postępowaniem

przemieniać świat według Bożych planów.

Kościół uświadamia nam wciąż wielkość wiecznie trwającej miłości Boga do człowieka i zachęca do wynagrodzenia za brak wzajemności i niewdzięczność z naszej strony w każdy I piątek miesiąca oraz w Uroczystość Najświętszego Serca Jezusa, którą ustanowił w piątek trzeciego tygodnia po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Serce Jezusa czcimy także przez cały czerwiec.

JEZU CICHY I POKORNEGO SERCA
- uczyn serca nasze według Serca Twego

**Program
Misji Intronizacyjnych
w parafii JABLONNA
12 - 19 maja 1996 r.**

Niedziela, 12 maja 1996 r.

Rozpoczęcie Misji - Hymn do Ducha świętego.

- 9.00 Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 11.00 Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 17.00 Nauka stanowa dla niewiast, matek, mężatek.
- 18.00 Msza św.
- 18.30 Nauka stanowa dla mężczyzn, mężów, ojców.
- 20.00 Nauka stanowa dla młodzieży.

Poniedziałek, 13 maja 1996 r.

- 8.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką. Nabożeństwo i błogosławieństwo dzieci przedszkolnych i niemowląt.
- 11.00 Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 16.00 Msza św. z nauką dla dzieci szkolnych.
- 18.00 Msza św. z nauką dla wszystkich. Nauka stanowa dla rodziców.
- 20.00 Nauka stanowa dla młodzieży.

Wtorek, 14 maja 1996 r.

- 9.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 11.00 Msza św. - Nauka - Nabożeństwo i błogosławieństwo chorych, cierpiących, staruszków.
- 16.00 Nauka dla dzieci szkolnych.
- 18.00 Nabożeństwo przeblagalne - Nauka - Msza św.
- 20.00 Nauka stanowa dla młodzieży.

Środa, 15 maja 1996 r.

Dzień spowiedzi św. dla całej parafii.

- 9.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 11.00 Msza św. - Nauka - Procesja na cmentarz i modlitwy za naszych zmarłych.
- 15.30 Spowiedź dla dzieci.
- 16.00 Msza św. z nauką i Komunia św. dla dzieci szkolnych.
- 18.00 Msza św. z nauką dla wszystkich.
- 20.00 Msza św. z nauką i Komunia św. dla młodzieży.

Czwartek, 16 maja 1996

*Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego -
Odpust parafialny.*

Dzień odnowienia lubowań Małżeńskich.

- 9.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką i odnowienie ślubowań małżeńskich.
- 12.00 Suma odpustowa z kazaniem.

- 16.00 Msza św. - Nauka i Komunia św. dzieci szkolnych.
- 18.00 Msza św. z nauką i odnowienie ślubowań małżeńskich.

Piątek, 17 maja 1996 r.

Dzień poświęcenia parafii i rodzin Sercu Bożemu

- 9.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką i oddanie Bożemu Sercu Rodzin i Parafii.
- 11.00 Msza św. z nauką i oddanie Bożemu Sercu Rodzin i Parafii.
- 18.00 Msza św. z nauką i oddanie Bożemu Sercu Rodzin i Parafii.
- 21.00 Uroczyste oddanie Rodzin Bożemu Sercu w domach.

Dzieci przychodzą na nabożeństwo razem z rodzicami.

Chorych zgłoszonych podczas Misji św. odwiedzimy w domach po zakończeniu Mszy św. o 11.00.

Sobota, 18 maja 1996 r.

Oddanie w ręce Matki Bożej dzieło Misji św.

- 9.00 Modlitwy poranne - Msza św. z nauką i nabożeństwo Maryjne.
- 11.00 Msza św. z nauką i nabożeństwo Maryjne.
Dzieci przychodzą na wieczorne nabożeństwo poświęcenia krzyża misyjnego wraz z rodzicami.
- 18.00 Msza św. z nauką i nabożeństwo Maryjne. Poświęcenie Krzyża Misyjnego - procesja z Krzyżem - postawienie Krzyża - kazanie - modlitwy.

Niedziela, 19 maja 1996 r.

Komunia św. Rodzin.

- 9.00 Msza św. z nauką - Komunia św. Rodzin i udzielenie błogosławieństwa Apostolskiego.
- 11.00 Msza św. z nauką - Komunia św. Rodzin i udzielenie błogosławieństwa Apostolskiego. Zakończenie Misji św.

Krótkie nabożeństwa majowe odprawiane będą codziennie przed nabożeństwem wieczornym.

**"PRZYJDŹ PANIE JEZU
DO RODZIN NASZYCH
ZE SERCEM SWOIM..."**

*Do owocnego przeżycia Misji św. zapraszają wszystkich ludzi dobrej woli:
Misjonarze: Ks. Adam Brzeźniak
Ks. Stanisław Mleczek
Proboszcz: Ks. Józef Łukasz*

KOŚCIÓŁ NA ŁOTWIE

(dokończenie z poprzedniego numeru)

W dwudziestoleciu międzywojennym Łotwa po raz pierwszy w dziejach zaistniała jako samodzielne państwo. Ale potem nastąpił chyba najboleśniej etap w dziejach Kościoła na Łotwie. Przed wojną w 1940 r. było 200 parafii i 206 księży. W roku 1950 po wojnie i prześladowaniach władz komunistycznych na wolności pozostało tylko 58. W samym tylko 1948 roku władze zlikwidowały 85 punktów misyjnych, również zakony zostały zlikwidowane. W te mroczne lata ucisku miejscem pielgrzymek, nadziei i modlitwy dla łotewskich (i nie tylko) katolików stało się sanktuarium Matki Bożej Agłońskiej. Trzeba tu dodać, że jeszcze w 1215 r. papież Innocenty III oddał Inflanty pod szczególną opiekę Maryi. Od tego czasu kraj jest zwany Terra Mariana - Ziemia Mariańska. Może właśnie dlatego kult maryjny w narodzie Łotewskim jest bardzo silny, podobnie jak i w polskim. Ostatnie wezwanie w Litaniu Loretańskiej na Łotwie brzmi: Królowo ziemi Mariańskiej, módl się za nami. W godzinach niedoli naród łotewski ze szczególną gorliwością wołał o wstawiennictwo Matki Bożej. Kościół na Łotwie dzielił się również tym, co posiadał, z innymi. Około połowy swoich absolwentów ryskie Seminarium Duchowne oddało dla innych republik Związku Radzieckiego. Gdyby nie Kościół Katolicki na Łotwie, to obecna kondycja Kościoła na terenach byłego Związku Radzieckiego byłaby o wiele gorsza. Wspomniane modlitwy narodu nie pozostały bez odpowiedzi. W roku 1990 Łotwa odzyskała niepodległość, nastąpiła wolność religijna. W 1991 r. został konsekrowany nowy Arcybiskup - metropolita Rygi Jan Pujats. Na święto Trzech Króli br. Ojciec św. Jan Paweł II konsekrował dla Łotwy dwóch nowych biskupów. Obecnie w tym kraju są 4 diecezje (dwie nowe zostały ustanowione w ubiegłym roku), 5 biskupów, około setki księży na prawie 200 parafii. Na pół miliona ochrzczonych tylko około 250 tys. regularnie uczęszcza do kościoła. Metropolita ryski, oceniając sytuację, niedługo po wyborze mówił o tym, że główny problem - to młodzież. Chodzi o to,

żeby ona miała wszczepioną właściwą hierarchię wartości, stanęła na pewnym i bezpiecznym fundamencie wiary w Boga. W tym celu przy Seminarium Duchownym zostało otwarte czteroletnie studium katechetyczne, są podejmowane próby przekazu wiary przez masmedia - radio, telewizję i prasę katolicką. Brakuje w Kościele zorganizowanych grup inteligencji. Potrzebni są dojrzały chrześcijanie.

W 1993 r. na Łotwie przez dwa dni przebywał Jan Paweł II. Klucze, podane przez niego dla rozwiązywania łotewskich problemów, były następujące: „Może jeszcze nigdy nie było tak wyraźnie widoczne, że Ewangelia jest tak potrzebna Łotwie... Boskie Słowo, które stało się człowiekiem, może dawać światło, ukazywać kierunek, żeby stopniowo były odnajdywane rozwiązania w trudnych, niepewnych i ryzykownych sytuacjach...Papież przychodzi, aby razem z braćmi w wierze ogłosić, że w Chrystusie znajduje się droga do rozwiązania ich problemów, prawda ukazująca światło w chwilach wątpliwości i życia, żeby móc odrodzić się po wielkich próbach.” W katedrze katolickiej Ojciec święty mówił o znaczeniu działalności Meinarda - apostoła i pierwszego biskupa Łotwy i powołując się na dawną tradycję, oficjalnie ogłosił go Świętym. Na spotkaniu z przedstawicielami świata kultury i nauki papież mówił o ścisłej więzi między kulturą i Kościołem i wyraził życzenie, aby na Łotwie został odnowiony dialog między Kościołem i kulturą. Na homilii w Rydze papież w zakończeniu modlił się: „Chrystusie, Dobry Pasterzu ludzkości i historii, spraw, aby naród odkupiony Twoją Krwią, w nowe tysiąclecie wszedł namaszczone Duchem Świętym”. W Agłonie papież wzywał do trwania niezachwianie w nabożeństwie ku Maryi Pannie. Podkreślał, że Maryja może dziś stać się źródłem pojednania i zachęcał do wzywania Ducha Św. razem z nią. Następca św. Piotra po prostu utwierdzał swoich braci w wierze, starał się budzić w nich poczucie godności, własnej wartości, odświeżał to, co w nich najlepsze i prowadził ku Bogu, żywemu i działającemu również dziś.

diakon Zbigniew STANKIEWICZ

MISJE SERCA JEZUSOWEGO

(dokończenie ze str. 1)

Nawrócenie oznacza także radykalną zmianę w nas samych charakteryzującą się duchem otwarcia na tych, którzy nie są świadomi Bożej miłości. Będąc Kościołem Chrystusa, mamy ciągle dokonywać tego nawrócenia w nas. Nie jest to łatwe, gdyż każda odnowa implikuje zmianę, która narusza "naszą małą stabilizację". Wzywa nas do dania z siebie czegoś więcej niż dotychczas. Pan wzywa nas zawsze do wyjścia z samych siebie, do dzielenia się dobrami jakie posiadamy.

Przykładem misyjnego nawrócenia, które spowodowało otwarcie się na wszystkich nie znających Chrystusa, jest św. Paweł. Jego nawrócenie to nie tylko radykalny zwrot z prześladowcy Chrystusa na Jego Apostoła. U św. Pawła jesteśmy świadkami ciągłego nawracania się wynikającego z całkowitego przyłgnięcia do Chrystusa. Jego życie nabierało sensu, o ile sam słowem i czynem głosił Chrystusa i dla Jego Ewangelii poświęcał wszystko. Nie umiał pogodzić bycia uczniem Chrystusa i niegłoszenia Jego Ewangelii. Żadna parafia nie może zamknąć się w sobie. Żyjemy w świecie coraz bardziej spoganiałym, dla którego przede wszystkim ważne są dobra materialne, wygodne życie. Duch chrześcijański w nas zanika. Potrzeba jest reewangelizacji tj. dotarcia do korzeni. Wzór mamy czerpać z kultu Serca Jezusowego. Musimy się odrodzić w duchu pierwszych chrześcijan, którzy umierali za Chrystusa i dla Chrystusa. Modlitwa w naszym życiu jest czymś niezbędnym. Powinniśmy również inaczej patrzeć na cierpienie, którym dotyka nas Jezus Chrystus. Ludzie cierpiący są to często ludzie niezwykli, często święci, którzy wiedzeni siłą Ducha Świętego dokonują wielkich dzieł w Kościele.

Nie wszystkim łatwo uwierzyć, że każde cierpienie wyływające z Ofiary Chrystusa, jeśli jest przyjęte i ofiarowane z miłością, może posiadać moc zbawczą. O wartości cierpienia za misje, które jest uzupełnieniem modlitwy, mówi orędzie na Niedzielę Misyjną '94.

"Nieocenioną wartością ma cierpienie niewinnych, chorych, niepełnosprawnych, tych, którzy cierpią ucisk, przemoc a zatem w szczególny sposób towarzyszą na drodze krzyżowej Jezusowi - Odkupicielowi każdego człowieka i całego człowieka." Nam wszystkim nie mogą być obojętne osoby cierpiące. Nam samym nie może pozostać obojętne także nasze cierpienie.

Sobór Watykański II uczy, że Eucharystia jest nie tylko szczytem, ale i źródłem całej ewangelizacji. Jest wprost niepokojącym zjawiskiem zamienianie uczestnictwa w Eucharystii na "chodzenie do kościoła". Jeśli nie dochodzi do spotkania z Chrystusem w Jego Słowie i pod postacią Eucharystii, to znaczy, że nie odchodzimy do domów, do pracy, do swoich środowisk ze świadomością posłania, ale po prostu wychodzimy z kościoła.

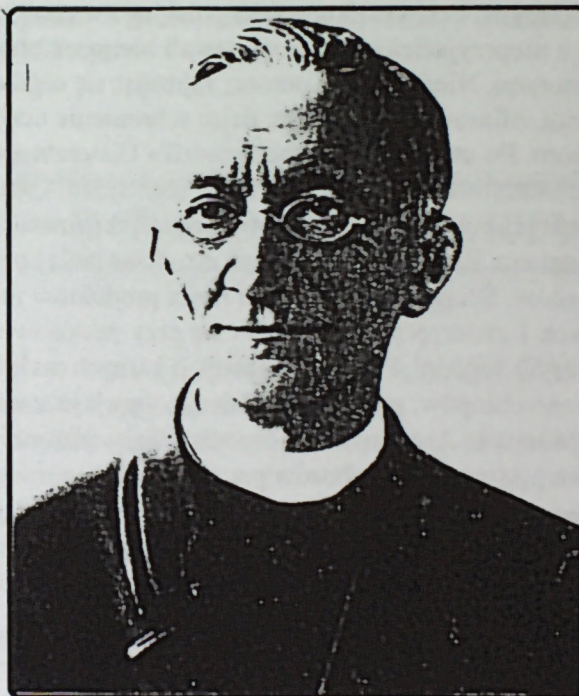
Dlatego trzeba nam stawać się dla Serca Jezusa coraz lepszymi wzajemnie dla siebie, gotowymi do najwyższej ofiary dla swego brata, którym jest każdy człowiek. Na pamięt-

kę Misji stanie na placu kościelnym wysoki krzyż, symbol zwycięstwa i chwały Chrystusa.

Aleksandra Berbec

KSIĘŻA SERCANIE

Misje Intronizacyjne Serca Jezusowego poprowadzą w naszej parafii Księża Sercanie. Zgromadzenie Księży Najświętszego Serca Jezusowego zostało założone w 1878 roku we Francji przez Sługę Bożego Ks. Leona Jana Dehona (1843 - 1925). Był on głosicielem kultu Bożego Serca i aktywnym propagatorem społecznej nauki Kościoła. Zasadniczym rysem duchowości Zgromadzenia jest poznanie miłości Boga do człowieka oraz próba odpowiedzi na nią przez własne życie i apostołstwo. Centralnym punktem tej duchowości jest Eucharystia i adoracja wynagradzająca.

Ks. Leon Jan Dehon

Księża Sercanie w "duchu miłości i wynagrodzenia" oddają się różnorodnej pracy apostołskiej. Prowadzą misje katolickie, duszpasterstwo rekolekcyjne i parafialne, apostołstwo słowa drukowanego, szkolnictwo, dzieła miłosierdzia, pomoc ludziom uzależnionym i inne.

Zgromadzenie podzielone jest na 20 Prowincji i liczy około 2,6 tys. członków: księży i braci zakonnych. Obecnie jest w 30 krajach na czterech kontynentach.

Do Polski Zgromadzenie przybyło w 1928 r. Obecnie Prowincja Polska liczy 270 zakonników i posiada 25 domów zakonnych. Sercanie polscy pracują na misjach zagranicznych w: Zairze (16), Indonezji (5), RPA (8), Kamerunie (1), na Filipinach (3) i Filandii (6).

(dokończenie na str. 7)

Z KART HISTORII

JABLONNA - (część 12)

Bombardowanie wsi i miast Lubelszczyzny dokonywane nieomal nazajutrz po najeździe na Polskę w dniu 1 września 1939 r. wprowadziło ludność w stan niepewności o swój los.

17 września 1939 r. wojska Związku Sowieckiego wkroczyły na tereny ziem polskich. Żadne dokumenty ani relacje ludzi nic nie mówią o przemarszu lub pobycie wojsk sowieckich w Jabłonnej. Niektórzy ze starszych mieszkańców wspominają, że ptrol sowiecki przyjechał od strony Piotrkowa i na początku Jabłonnej zawrócił.

Wieś lubelska w drugiej połowie września stała się już terenem bezpośrednich działań wojennych. Chłopi lubelscy wobec wysiłku wojska polskiego w zmaganiach z nieprzyjacielem nie pozostawali biernymi obserwatorami. Niesli ofiarną pomoc, zajmując się ciężko rannymi, ofiarowując żywność, dając schronienie uciekinierom. Po utworzeniu 25 października Generalnego Gubernatorstwa, Lubelskie weszło w jego skład. Okupant natychmiast przystąpił do szerokiej eksploatacji tego regionu. Rolnicy zmuszeni byli do odstawiania kontyngentów. Ściąganie olbrzymich ilości produktów roślinnych i zwierzęcych odbywało się przy zastosowaniu ostrych represji. Podczas ekspedycji karnych maltretowano chłopów, grabiono ich mienie, wywłaszczano z gospodarstw. Aresztowano gospodarzy jako zakładników, deportowano do obozów pracy. Te silne represje okupanta, potęgowały uczucie nienawiści, rodziły odruch buntu. Pierwszym przejawem rodzącego się oporu wsi lubelskiej, stało się gromadzenie pozostałej na polach bitewnych broni i amunicji, oraz tworzenie organizacji partyzantskich.

W owym czasie wójtem gminy Jabłonna był Niemiec Muller, wielbielcy Hitlera. Przykładem dla niego byli oberkaci z Majdanka, Zamku Lubelskiego i innych miejsc kaźni. Ileż to razy bił on interesantów - Polaków, rzucając obelżywe i urągające przekleństwa. Często, grożąc pistoletem, żądał, by mówić do niego po niemiecku. Zmuszał gminę do terminowego odstawiania kontyngentów o 100 procent powyżej normy. Mieszkańcy musieli często omijać główną drogę i nakładać kilometrów, by uniknąć spotkania wójta. Miał on na sumieniu niejedno życie ludzkie. Na przykład na jego polecenie żandarmi aresztowali wiejskiego muzykanta i zamordowali go w Lublinie. Muller przywłaszczył sobie jego har-

monię, która w tym czasie miała wartość około 10 tysięcy złotych. Partyzanci postanowili dać nauczkę wójtowi i zażądać, by postępował z Polakami jak z ludźmi. 10 lipca 1941 r. grupa 6 partyzantów Batalionów Chłopskich dokonała akcji na urząd gminny w Jabłonnej. Celem tej akcji miało być także odebranie przywłaszczonego mienia i zwrot instrumentu wdrowie po zamordowanym muzykancie, ponadto rozbrojenie wójta i zabranie potrzebnych dokumentów.

Tak relacjonuje to zdarzenie uczestnik akcji dowódca Jan Królik ps. "Baca". "Spotkaliśmy się o godzinie 10 w lokalu konspiracyjnym przy ulicy 1 maja w Lublinie, gdzie zaopatrzyliśmy się w pistolety. Po zapoznaniu się ze sposobem wykonania akcji i przydzieleniu zadań bojowych, ruszyliśmy w drogę na rowerach. Do Jabłony mieliśmy około 15 kilometrów. Był upalny lipcowy dzień 1941 roku. Jechaliśmy powoli, by oszczędzać siły do błyskawicznego odskoku. Posuwaliśmy się po dwóch utrzymując wzrokową łączność między sobą. Odległość między dwójkami dochodziła do 100 metrów. Dzięki temu nie zwracaliśmy na siebie uwagi, a w razie niebezpieczeństwa lub zaczepki ze strony żandarmów mogliśmy szybko połączyć swe siły zaskakując przeciwnika. Kilkakrotnie musieliśmy się zatrzymywać, bo psuły się nam rowery. Do Jabłony jechaliśmy blisko 3 godziny. Dochodziła godzina 13, gdy wpadliśmy do urzędu gminnego. Budynek urzędu stał tuż przy szosie. W odległości 330 metrów kwatrował oddział SS, a dalej posterunek polskiej policji granatowej. Do urzędu wiodły dwa wejścia: frontowe i od podwórza. Stosownie do przydzielonych zadań trzech ludzi weszło od ulicy; jeden z nich pozostał na zewnątrz jako ubezpieczenie, a trzech od podwórza, z tym, że jeden miał za zadanie ubezpieczenie działających wewnątrz. Miliśmy wpaść do urzędu gminnego równocześnie i być przygotowani na zastanie tam kilku uzbrojonych Niemców, którzy, jako przyjaciele wójta, często u niego przesiadywali. Należało więc budynek wraz z gabinetem wójta opanować równocześnie. Gdy jedna grupa wpadła

Budynek Urzędu Gminy - widok obecny

do wewnątrz od strony podwórza, ja, działając od frontu, naktąłem się tuż przed otwarciem drzwi na jakiegoś młodego

Z ŻYCIA PARAFII

***W niedzielę 25 lutego zakończyli roczną praktykę duszpasterską diakoni Zbigniew STANKIEWICZ i Marek ROMANŃSKI. W imieniu parafian i własnym składam im serdeczne podziękowanie za pracę wśród nas i życzę wielu łask Bożych w ostatnich miesiącach przygotowania do kapłaństwa. Jednocześnie bardzo serdecznie witam kleryka V roku Józefa Ro. rozpoczynającego praktykę duszpasterską i życzę mu dobrego samopoczucia wśród nas.

*****

***W niedzielę 3 marca rozpoczęło się nawiedzenie rodzin naszej parafii przez 7 obrazów Matki Bożej Fatimskiej. Na spotkania modlitewne przed obrazem o godz. 19.00 na głos dzwonów gromadzą się tylko domownicy. Nawiedzenie Matki Bożej jest duchowym przygotowaniem parafian do Misji Intronizacyjnych Serca Jezusowego, które rozpoczyna się 12 maja.

*****

***W sobotę 23 marca odbyła się w parafii spowiedź wielkopostna. W dniu spowiedzi nauki głosił ks. Ryszard Rak - proboszcz z Kosarzewa.

*****

***W Wielki Czwartek 4 kwietnia w Archikatedrze Lubelskiej z rąk Ks. Arcybiskupa Bolesława Pylaka otrzymał święcenia diakonatu kleryk Józef , odbywający w naszej parafii praktykę duszpasterską. Życzymy mu wielu łask Bożych na drodze do kapłaństwa.

*****

*** W czasie Triduum Paschalnego, w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę, przy grobie Chrystusa pełnili wartę nasi strażacy, a w na Rezurekcji obsłużyli procesję.

*****

*** Na Święta Wielkanocne zostały ufundowane do kościoła nowe "sedia". Drewno na nie ofiarował p. Edward Gęca, a koszt stolarki pokrył i tapicerkę wykonał p. Józef Kręc.

*****

*** Również na Święta otrzymaliśmy nowy obrus na ołtarz. Materiał na obrus ofiarowała p. Kazimiera Kurek z Lublina, a haft wykonała p. Helena Kotowicz.

chlópa - interesanta kierującego się do innego pokoju. Należało zabrać go ze sobą, ale on zaczął się bronić, nie rozumiejąc o co chodzi. Uległ dopiero na widok parabelki. Wpadliśmy razem do głównych biur. Ciszę pracy biurowej prze-rwało twarde, donośne "Hände hoch!" Wszyscy zgromadzeni zerwali się z miejsc, unosząc ręce do góry. Tylko jeden urzędnik z niemiecką opaską na rękawie, kontroler gmin i jak się później okazało - Ukrainiec, nie spełnił rozkazu, tłumacząc się w języku niemieckim, że jest zajęty służbowo.

Beata Januszek

*** 14 kwietnia odbyło się zebranie Rady Parafialnej. Na początku roku nastąpiła zmiana Radnego z Sachalinu. Henryka Tkaczyka zastąpił Bogdan Choldziński. P Henrykowi składamy serdeczne podziękowanie za kilkuletnią pracę dla dobra naszej parafii, a p. Bogdanowi życzymy zadowolenia i owocnej pracy.

*****

*** W dniach 16-29 kwietnia została zamontowana w kościele nowa Droga Krzyżowa wg projektu plastyka mgr Zbigniewa Mrozka z Lublina. Na tle mozaiki zamocowane zostały odlewy postaci z mosiądzu.

*****

NOWI PARAFIANIE

Od lutego przez chrzest do naszej wspólnoty parafialnej zostali włączeni: Kamil KLIMEK, Tomasz Szymon ŚWISTAK

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

DOBRY JEZU A NASZ PANIE...

Po wieczną nagrodę do Pana odeszli.
+ Bronisława BURZAK - l. 83; + Jan SPRAWKA - l. 72, + Adam ZONIK - l. 86; + Marianna MIELNICZEK - l. 60; + Stefan WŁODARCZYK, l. 54.

... DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE

KSIĘŻA SERCANIE

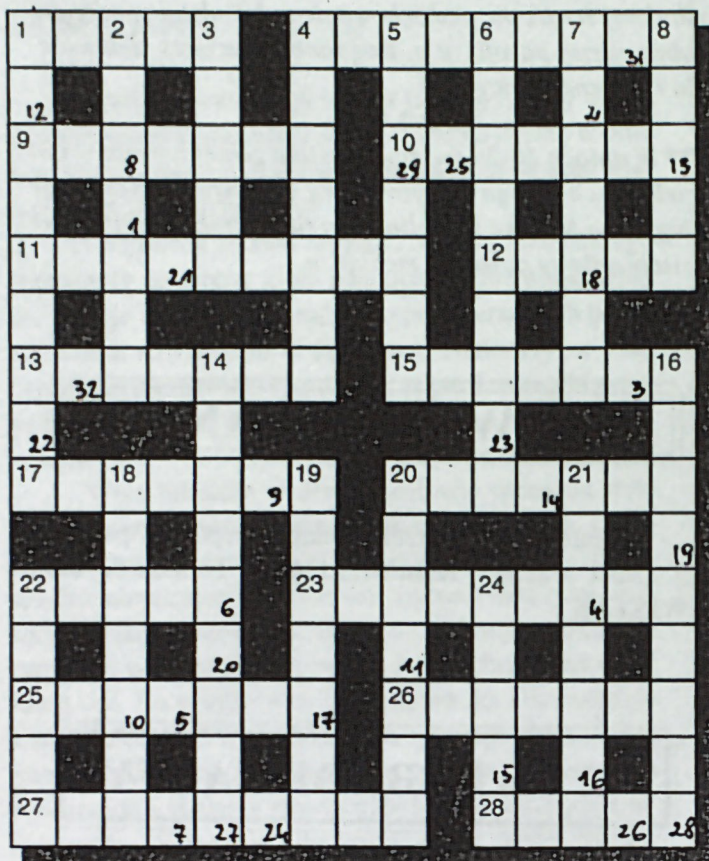
(dokończenie z str. 5)

Pomagają w pracy duszpasterskiej w: Austrii (7), Niemczech (3), Szwajcarii (2), Chorwacji (3), Mołdawii (3) i Białorusi (10). Prowadzą również duszpasterstwo parafialne. Obecnie pracują w 16 parafiach. Do największych z nich należą - Sosnowiec, Bełchatów, Lublin - Czechów, Kraków - Płaszów. Wydają dwumiesięczniki: religijno-społeczny "Czas Serca" i dla chorych "Wstań". Wyższe Seminarium Misyjne Księży Sercanów znajduje się w Stadnikach k. Krakowa.

Ubiór zakonny Księży Sercanów to sutanna i czarny sznur zwany kordonem z trzema węzłami, znakami słubów zakonnych.

opr. ks. Józef

KRZYŻÓWKA nr 14

Rozwiązanie krzyżówki nr 13

POZIOMO:

1) Emaus, 4) szkaplerz, 9) aureola, 10) lokator, 11) gospodarz, 12) larwa, 13) litania, 15) konwers, 17) ankieta, 20) adeptka, 22) Walcz, 23) adresatka, 25) jesiotr, 26) bodziec, 27) charyzmat, 28) Agata

PIONOWO:

1) Ewangelia, 2) adresat, 3) Słowo, 4) szarada, 5) kolczyk, 6) pokolenie, 7) Euterpe, 8) zorza, 14) nieszpory, 16) szarańcza, 18) kolyśka, 19) anagram, 20) atrybut, 21) tarnina, 22) wyjec, 24) sadza.

HASŁO: "NAWIEDZENIE MATKI BOŻEJ"

Za prawidłowo rozwiązanie krzyżówki i odgadnięcie hasła nagrody książkowe wylosowali: Michał ZONIK, Wiesława BOGUSZ, Stanisław MITUŁA - wszyscy z Jablonnej.

GAZETKĘ OPRACOWALI:

ks. Józef ŁUKASZ, Beata JANUSZEK, Aleksandra BERBEC, Zenobia KSIĄŻEK, diakon Zbigniew STANKIEWICZ

Adres Redakcji: PARAFIA WNIĘBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO, 23-114 JABLONNA LUB.

KUPON nr 14

POZIOMO:

1) utwór wokalny o treści religijnej, 4) podąża do sanktuarium, 9) gafa towarzyska, 10) specjalista od nauki zajmującej się problemami ochrony przyrody i jej zasobów, 11) fatygowanie, nużenie kogoś, 12) pójdzka, 13) jezioro na Pół. Kolskim, 15) wśród murarzy, 17) wieża meczetu, 20) wrośnięcie części kory w drewnie, 22) dawna nazwa łodzi, statku, 23) góry w USA, 25) zbrojny spiszek, bunt, 26) inaczej szkarlat, 27) mniszka, 28) choroba, która "dusi".

PIONOWO:

1) wiara w jednego Boga, 2) trenowanie zwierząt, 3) przy krośnie, 4) pantofel damski z XVI-XVIII w., 5) znawca. rzeczoznawca, 6) powinien się wypowiadać, 7) podeszwa buta, 8) tajemnicza moc, 14) lek o silnym działaniu anabolicznym, nerobolil, 16) tam kapłan i ministranci ubierają się do Mszy św., 18) młode ryby, 19) miasto na Sycylii, 20) wynagrodzenie, 21) suma globalna przeznaczona na określone wydatki, 22) pniak z korzeniami, 24) święte miasto lamiistów.

Litery z ponumerowanych pól od 1 do 32 w dolnej części krzyżówki utworzą hasło, które tylko z kuponem należy przesłać na adres Redakcji do 31 maja 1996 r. Wśród osób, które nadesłały prawidłowe rozwiązanie, zostaną rozlosowane nagrody książkowe.

UŚMIECHNIJ SIĘ !!

#####

Misjonarz w podróży, na dworcu. Udając się do alety, zostawia w poczekalni walizkę zabezpieczywszy ją napisem: "Jestem mistrzem dżudo i wracam zaraz" Po powrocie zamiast bagażu zastaje kartkę: "Jestem mistrzem maratonu i nie wrócę".

#####

W pociągu upał. Pasażer zdejmuje marynarkę i zwraca się do zakonnika ubranego w habit:

- Tego ksiądz nie może.

Ksiądz wychodzi, po chwili wraca niosąc spodnie przerzucone przez ramię.

- A tego pan nie może.

#####

- Ksiądz proboszcz taki przygnębiony, jakiego zmar-twienia?

- Jutro przyjeżdża biskup na wizytację.

- Co to jest wizytacja?

- Panu jako młodemu mężowi łatwo to wyjaśnić. Gdy do pana domu przybywa teść, to jest wizyta, a gdy teściowa, to z wizyty robi się właśnie wizytacja.

"Żarty niepoświęcone"